

Και ο Αχιλλέας δεν ήταν δεμένος με τον όρκο. Όμως, ο μάντης Κάλχας είχε προφητεύσει ότι η Τροία, χωρίς τον Αχιλλέα, ήταν αδύνατο να παρθεί. Αλλά μάνα του, η Νηρηίδα Θέτιδα, καλά γνώριζε ότι ο γιος της, αν πήγαινε στην Τροία, θα σκοτωνόταν. Τον είχε κρύψει ανάμεσα στα κορίτσια του Λυκομήδη της Σκύρου, όπου ο νεαρός ήρωας, ντυμένος γυναικεία, δεν είχε ξεχάσει την ανδρική του φύση και είχε σμίξει με την κόρη του βασιλιά, την Δηιδάμεια, με την οποία είχε αποκτήσει γιο, τον Νεοπτόλεμο ή Πύρρο (Ξανθό).

Μια και μπήκε στον χορό, ο Οδυσσεύς αποφάσισε να χορέψει. Πήγε στη Σκύρο ως έμπορος, με ένα σπαθί και μian ασπίδα ανάμεσα στα υφάσματα και τα φορέματα της πραγμάτειας του. Κι όταν τα κορίτσια του Λυκομήδη ανασκάλευαν τα υφάσματα για να διαλέξουν, βάλτοι από τον Οδυσσέα, άρχισαν έξω από το παλάτι να ηχούν πολεμική σάλπιγγα και να χτυπούν τα σπαθιά τους στις ασπίδες τους, βγάζοντας πολεμικές κραυγές. Ο Αχιλλέας πέταξε τα ρούχα του τα κοριτσιίστικα, άρπαξε το σπαθί και την ασπίδα που υπήρχαν ανάμεσα στα υφάσματα και βγήκε να πολεμήσει. Έτσι, τον εντόπισε ο Οδυσσεύς. Δεν χρειάστηκε πολλά, για να τον πείσει να ακολουθήσει τους άλλους στην Τροία. Βέβαια, το έπος δεν ανεχόταν την εικόνα του Αχιλλέα με γυναικεία ρούχα. Τον θέλει στην Φθία με τον πατέρα του και με τον φίλο του τον Πάτροκλο. Εκεί τον βρήκαν ο Οδυσσεύς κι ο Νέστορας που ήταν μαζί του. Στην Ιλιάδα (Λ 773 κ.ε.), τα πράγματα ξεκαθαρίζουν με τον Νέστορα να λέει στον Πάτροκλο (σε μετάφραση Όλγας Κομνηνού Κακριδή):

«Ο γέροντας Πηλέας που κυβερνούσε τα άλογα, έκαιε παχιά μεριά βοδιού στο Δία τον κεραυνόχαρο μέσα στον αυλόγυρο και βαστούσε χρυσό ποτήρι κ' έκανε σπονδές με φλογάτο κρασί επάνω στα ιερά σφαχτά που καίονταν. Την ώρα που εσείς φροντίζατε για τα κρέατα του βοδιού, εμείς οι δυο (ο Νέστορας και ο Οδυσσεύς) σταθήκαμε στην εξώπορτα. Σάστισε ο Αχιλλέας και πετάχτηκε απάνω και μας έμπασε μέσα, πιάνοντάς μας από το χέρι, και μας είπε να καθίσουμε. Έπειτα έστρωσε όμορφα μπροστά μας φιλέματα, αυτά που συνηθίζουν να δίνουν στους ξένους. Ύστερα, αφού χαρήκαμε το φαγητό και το πιωτό, άρχισα εγώ να μιλώ πρώτος, παρακινώντας σας να έρθετε μαζί μου. Εσείς οι δυο πολύ το θέλατε κ' εκείνοι (ο Πηλέας και ο πατέρας του Πάτροκλου, Μενοίτιος) πολλές παραγγελίες σας έδιναν...».

Ο βασιλιάς της Σικυώνας, Εχέπωλος, ήταν εκείνος που μπόρεσε να αποφύγει τη συμμετοχή του στον Τρωικό πόλεμο. Παρακάλεσε τον Αγαμέμνονα να τον αφήσει να χαρεί τα άπειρα πλούτη του και, για να τον πείσει, του χάρισε πλούσια δώρα και την περίφημη φοράδα του, Αίθη. Στην Ιλιάδα, ο Όμηρος (Ψ 296) τον αναφέρει ως γιο του Αγχίση, που ήταν πατέρας του Αινεία, κι αν αυτό στέκει, ο Εχέπωλος πρέπει να δυσκολευόταν να πολεμήσει εναντίον των

Τρώων, ως ανιψιός του βασιλιά της Τροίας, Πρίαμου.

Κι ο Κινύρας, ο βασιλιάς της Κύπρου, δεν πήγε στον πόλεμο. Στους κήρυκες του Αγαμέμνονα που τον επισκέφτηκαν, υποσχέθηκε πενήντα πλοία. Έστειλε μονάχα ένα που όμως είχε πάνω του 49 πήλινα ομοιώματα πλοίων. Έστειλε και έναν περίφημο θώρακα, δώρο στον αρχηγό της εκστρατείας. Ο Αγαμέμνονας τον φορούσε με υπερηφάνεια. Κατά την Ιλιάδα (Λ 24 κ.ε.), «ο θώρακας αυτός είχε δέκα λουρίδες από σκούρο σμάλτο, δώδεκα από χρυσό και είκοσι από καλάι* κ' ήταν και φίδια σμάλτινα και υψώνονταν προς το λαιμό, τρία από κάθε μεριά, και που έμοιαζαν με ουράνιο τόξο, που ο γιος του Κρόνου (ο Δίας) το στηρίζει μέσα στο σύννεφο, σημάδι για τους θνητούς ανθρώπους».

(τελευταία επεξεργασία, 31 Δεκεμβρίου 2021)